Dosar nr. 1-540/2026
1-26025525-12-1-03032026

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

16 aprilie 2026 **mun. Chișinău**
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Angela Vasilenco
Grefier Alexandru Carp
Cu participarea :
Acuzatorului de stat, procuror Daniela Buinovski
Avocatul în interesele inculpatului Mihail Zero
Inculpatului Valeriu Munteanu

a examinat în ședință de judecată publică, în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală în învinuirea,

Munteanu Valeriu,***** medii, divorțat, fără dizabilități, titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, posedă limba de stat, nu se află în evidența medicului narcolog și psihiatru, fiind reținut în prezenta cauză de la data de 16.02.2026 până la data de 18.02.2026, fără antecedente penale ,-

de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
Cauza penală s-a aflat în proces de examinare în instanța de judecată, din data 03.03.2026 până la data de 16.04.2026 fiind pronunțată sentința.

Procedura de citare legală, executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,-

C O N S T A T Ă:

1.Fapta prejudiciabilă constatată.

Inculpatul Munteanu Valeriu, la 16.02.2026, aproximativ la ora 04:35 min, , deținând legal permis de conducere a autovehiculelor de categoria „B", aflîndu-se în mun. Chișinău, după ce a consumat băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate, a condus autovehiculul de model „*****, încălcînd astfel cerinţele pct. 14 lit. (a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, potrivit căruia „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere", iar în timpul deplasării pe str. str.Vasile Alecsandri 137 din mun. Chișinău, a fost stopat de angajați ai poliției și, fiind suspectat de consum de alcool, a fost supus examinării medicale în scopul stabilirii stării de ebrietate şi naturii ei, fiind testată alcoolscopic cu dispozitivul „Drager 6820", în rezultat, conform procesului – verbal al examinării meedicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei nr.149din 16.02.2026, fiind constatat că conducătoarea auto Munteanu Valeriu manifesta concentrația de de vapori de alcool în aerul expirat de 0,89 mg/l și concentrația de alcool în sînge de 2,67 g/l.

Prin acţiunile sale intenţionate, Munteanu Valeriu a săvîrşit conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depăşeşte 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l, adică infracţiunea prevăzută la art. 264[1] alin. (1) CP RM.

2.Procedura examinării cauzei penale.

În ședința de judecată din 16.03.2026, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Munteanu Valeriu, a înaintat personal, prin înscris autentic o cerere olografă, confirmată de apărătorului acestuia, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, nu solicită administrarea de noi probe.

În ședința de judecată, inculpatul Munteanu Valeriu, a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaşte vina integral în comiterea infracţiunii.

Avocatul Zero Mihail, care acționează în interesele inculpatului Munteanu Valeriu, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia.

Acuzatorul de stat Buinovski Daniela, în ședință de judecată nu a obiectat în privința admiterii cererii, opinând că nu există impedimente pentru admiterea cererii depuse.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364[1], alin. (1) din Codul de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1], alin. (4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite şi dacă sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse şi procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată remarcând faptul că semnătura autentică a inculpatului Munteanu Valeriu, din cererea întocmită de ultimul personal, prin care recunoaște faptele incriminate, cuprinde o manifestare de voință suficient de clară și totodată ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere inclusă în procesul-verbal al ședinței de judecată din aceeași dată cererea inculpatului cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală „*judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*”. Or, norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți. Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra,* cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să

agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Prin urmare, instanţa reiterează că inculpatul a manifestat o voinţă suficient de clară prin solicitarea de examinare a cauzei sale în procedură simplificată, a fost susţinută de apărătorul Zero Mihail, iar acuzaţia în materie penală cu drepturile şi obligaţiile sale i-au fost aduse la cunoştinţă într-o limbă pe care o cunoaşte, în mod clar şi detaliat.

3.Poziţia inculpatului în ședință de judecată.

Inculpatul ***Munteanu Valeriu***, în ședință de judecată, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, *a declarat că,* la data de 16.02.2026 în jurul orele 04:35 a condus automobilul de model ***** acest automobil îi aparține cu drept de proprietate. A mai declarat că se deplasa pe str. Vasile Alecsandri din mun. Chișinău și a fost stopat de agenții INSP, i s-a propus și a fost supus testări Drager, a acceptat și a fost de acord cu rezultatul testări din motiv că cunoștea că înainte de a urca la volan a consumat vin.

La întrebarea procurorului a declarat că, a fost sunat de cineva să-i parcheze mașina în alt loc. Era cu niște prieteni și ei la fel erau în stare de ebrietate. Pentru a parca mașina în alt loc era nevoit să facă un cerc, astfel a făcut un cerc de pe str. Pușkin și cu Str. Vasile Alecsandri. O persoana de la recepție i-a comunicat să parcheze mașina în alt loc.

4.Cu privire la analiza probelor.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Munteanu Valeriu, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât *„natura”* şi *„cauza”* acuzaţiei, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaştere în calitate de bănuit, prin ordonanţa de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei şi Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpata le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art. 101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Munteanu Valeriu recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

Declarațiile* martorului *Cioban Marian, din care rezultă că la 16.02.2026, subofițerul superior SPC al DPC al INSP al IGP a primit o solicitare prin intermediul Serviciului 112 pentru a se deplasa pe str. Vasile Alecsandri nr. 107. La fața locului a fost stopat automobilul de model ***** cu numărul de înmatriculare *****, la volanul căruia se afla o persoană de gen masculin, identificată ca fiind Munteanu Valeriu, născut la data de ***** În urma stopării, conducătorul auto nu s-a subordonat cerințelor legale ale angajaților poliției și a manifestat un comportament neadecvat, fapt ce a generat suspiciuni rezonabile privind aflarea acestuia în stare de ebrietate. Cetățeanul Munteanu Valeriu a refuzat categoric testarea alcooscopică cu aparatul de tip DRAGER.Ulterior, acesta a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport menționat și escortat la expertiza medico-legală pentru prelevarea probelor biologice. În urma examinării, rezultatul concentrației alcoolului în aerul expirat a constituit 0,89 mg/l. După finalizarea procedurilor, persoana în cauză a fost condusă la IP Râșcani pentru documentarea cazului. Totodată, cetățeanul a încercat să ofere mijloace bănești pentru a influența soluționarea situației create, fapt consemnat conform procedurii legale.(f.d. 13-14);

Declarațiile martorului Ghicovoi Serghei, din care rezultă că deplasându-se la adresa indicată împreună cu colegul Cioban Marian, angajații poliției au observat automobilul care se deplasa pe drumul public. Prin urmare, automobilul de model ***** a fost stopat pe str. Vasile Alecsandri nr. 137, mun. Chișinău. Apropiindu-se de automobil, la volanul acestuia a fost identificată o persoană de gen masculin, care, în urma prezentării permisului de conducere și a certificatului de înmatriculare, a fost stabilită ca fiind Munteanu Valeriu, născut la data de ***** În cadrul discuției purtate, cetățeanul Munteanu Valeriu manifesta un comportament neadecvat, iar din cavitatea bucală a acestuia se simțea un miros specific de alcool. În aceste circumstanțe, i-a fost propusă testarea alcooscopică cu aparatul Drager. Cetățeanul nu s-a supus cerințelor legale, refuzând testarea la fața locului, motiv pentru care a fost îndreptat către instituția medicală autorizată în vederea examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii acesteia. Fiind condus la DNR, acesta a fost supus examinării medicale, iar în urma testării efectuate de către specialist cu aparatul Drager, a fost stabilit rezultatul concentrației alcoolului în aerul expirat de 0,89 mg/l. Ulterior, Munteanu Valeriu, născut la *****, a fost condus la Inspectoratul de Poliție Râșcani al DP mun. Chișinău pentru documentarea cazului. Se menționează că rezultatul testării cu aparatul Drager a fost înmânat de către specialistul care a efectuat examinarea, fiind ulterior predat de către angajații poliției organului de urmărire penală. Totodată, având în vedere comportamentul neadecvat manifestat de persoana în cauză, permisul de conducere seria RO nr. ***** prezentat de Munteanu Valeriu atât în momentul stopării, cât și la prelevarea probelor biologice, a fost ridicat și predat organului de urmărire penală conform procedurii legale.(f.d.11-12);

Proces verbal de ridicare din 16.02.2026, prin care de la ofiţerul de patrulare a INSP, Ghicovoi Sergei, au fost ridicate imagini video. (f.d. 17-18);

Proces verbal de examinare, prin care au fost examiante imaginile video ridicate, La accesarea fișierului cu segvența nr.1 intitulat „Video nr.1” se observă următoarele: Durata secvenței video este de 3 minute, înregistrarea este fără sunet. În fragmentul respectiv se observă: un automobil al angajaților INSP care staționează pe partea dreaptă al carosabilului între intervalul orar de la 04:34:47 până la 04:35:07. La ora 04:35:24, automobilul își începe deplasarea pe str.Vasile Alecsandri, mun.Chișinău. După o deplasare de aproximativ 00:22 secunde, echipajul se apropie de un automobil de marca ,***** La ora 04:35:48, acesta staționează, apoi la ora 04:35:54 automobilul își începe deplasarea după care iarăși oprește pe partea dreaptă a carosabilului la ora 04:36:00. După o staționare de 00:10 secunde, reîncepe a se deplasa la ora 04:36:10, acesta deplasânduse iarăși timp de 00:04 secunde, apoi oprește. La ora 04:36:16, automobilul echipajului de patrulare se apropie din partea stângă de vehiculul menționat mai sus. La ora 04:36:34, agentul de patrulare coboară din automobil și se apropie de mașina staționată, unde acesta își exercită atribuțiile de serviciu conform regulamentului.

La accesarea fișierului cu video nr.2, înregistrarea fiind cu sunet, se observă următoarele: În primele 00:10 secunde ale videoului, se poate vedea cum șoferul staționat coboară din automobil, deplasându-se haotic, în secunda 00:17, se observă cum agentul de patrulare îi înmânează fiola pentru a fi testat cu aparatul „drager” în vederea stabilirii alcoolemiei. Cetățeanul staționat îndepărtânduse de agent, aruncând din mână fiola care ia fost dată, refuzând să trecă testul la alcoolemie, în secunda 00:20, acesta manifestă un comportament neadecvat la solicitărilor făcute de agent.

La accesarea fișierului cu segvența nr.3, înregistrarea fiind cu sunet, se observă următoarele: Din primele secunde al materialului video se observă, medicul care îi indică șoferului să sufle în aparatul de testare, acesta suflând timp de 00:02 secunde, la scurt timp în secunda 00:20 asistenta medicală îi solicită șoferului să sufle din nou în aparatul de testare a alcoolemiei acesta suflând până în secunda 00:23. (f.d. 19-20);

Mijloace materiale de probă

Imaginile video ridicate de la Ghicovoi Sergei stocate pe un CD. (f.d. 25)

Procesul Verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și natura ei, buletinul de analiză Nr-22/7/16/02/2026 din data de 16.02.2026. Prin examinare s-a constatat: Concluzia examinării fiind stare de ebrietate alcoolică . Buletinul de Analiză Nr-22/7/02/2026 eliberat pe numele Munteanu Valeriu, care denotă rezultatul alcoolemiei în sânge acesta fiind de 2,67 g/l, intervalul de referință fiind 0,00-0,30 g/l. (f.d. 23);

Alcooltestul Drager care denotă efectuarea testării alcoscopice a cet. Munteanu Valeriu. Conform procesului verbal de examinare s-a constat următoarele: în partea de sus sunt prezente date despre aparatul Drager. Pe bilețel este prezent numele, prenumele, data, ora, luna, anul nașterii persoanei testate, semnătura operatorului medicul Pușcaș Boicu Maria de asemenea și ștampila acesteia în partea de sus pe mijlocul bonului, rezultatul final fiind 0,89 mg/L. (f.d. 10);

În acest context, prin prisma art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

4. Cu privire la încadrarea juridică a faptei.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, acțiunile lui Munteanu Valeriu, au fost încadrate juridic în baza art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, iar fapta a fost comisă la 16.02.2026 aproximativ la orele 04.35.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă *(acțiune sau inacțiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”* CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 364^1 din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultimul recunoaște în

totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal, după semnele invocate *infra*.

În speță, instanța constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, care îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate produsă de alcool.

Din acest punct de vedere, potrivit lit. a) pct.14 al Regulamentului circulației rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate alcoolică, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, precum și sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

La rândul său, art.18 al Legii privind siguranța traficului rutier nr.131 din 07 iunie 2007, stabilește că pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic.

La caz, instanța de judecată apreciază că Munteanu Valeriu a atentat la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier prin faptul că a condus la 16.02.2026, în jurul orei 04:35 min., mijlocul de transport de model *****n stare de ebrietate alcoolică.

Sub aspectul *laturii obiective*, s-a constatat în acțiunile inculpatului fapta de conducere a mijlocului de transport pe str.Vasile Alecsandri 137 mun. Chișinău, ce reprezintă un drum public, la 16.02.2026, în jurul orei 04:35 min., în stare de ebrietate produsă de alcool de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l și de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l.

În conformitate cu Legea nr.136 din 06.06.2024 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și a Codului contravențional) în continuare (*Legea 136 din 06.06.2024*) prevede în art.134^{12} stare de ebrietate se înțelege starea de dereglare psihofuncțională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau de alte substanțe cu efecte similare.

Respectiv, acțiunile date se confirmă direct prin declarațiile martorilor Cioban Marian și Ghicovoi Serghei, dar și probele scrise din care rezultă indubitabil că inculpatul se afla în stare de ebrietate alcoolică, înregistrând o concentrație de alcool **în aerul expirat de 0,89 mg/l**, atribuind astfel un nivel înalt de veridicitate al informației furnizate prin probele enunțate.

În acest context, instanța de judecată reține că declarațiile martorilor Cioban Marian și Ghicovoi Serghei, confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului, or aceștia au indicat neechivoc, că anume inculpatul conducea mijlocul de transport şi se afla la volan și s-a stabilit că inculpatul manifesta semne privind aflarea în stare

de ebrietate, iar ulterior trecând testul alcoolscopic, s-a stabilit exact starea de ebrietate.

Astfel, declarațiile martorilor menționați coroborează în consecutivitatea evenimentelor inclusiv cu probele scrise prin care a fost documentată conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate de către Munteanu Valeriu şi anume prin ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc de probă datată cu 19.02.2026, potrivit căreia a fost recunoscut în calitate de mijloc de probă procesul verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului stării de ebrietate și naturii ei, conform căruia cet. Munteanu Valeriu avea în aerul expirat cantitatea de 0,89 mg/l.

În același timp, instanţa atestă că între acestea nu au fost constatate divergențe și pe cale de consecință denotă certitudinea şi pertinenţa acestor probe.

În final, instanța precizează că infracțiunea prevăzută la art. 264^1 din Codul penal este una formală, care se consideră consumată din momentul începerii conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu pe un drum public, prin ce se întregește latura obiectivă a componenței de infracțiune.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Munteanu Valeriu.

De asemenea, instanța explică motivul infracțiunii prin superficialitatea manifestată de către inculpat în raport cu respectarea prohibiției impuse de a conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate.

Instanța de judecată conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora, în acest fel confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor sale de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică.

Așadar, instanţa conchide că inculpatul a manifestat o deosebită indiferență față de condițiile imperative ale legii, care interzic categoric aflarea acestuia la volan în stare de ebrietate, indiferent de cantitatea de alcool consumată.

Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

La caz, instanța atestă că potrivit materialelor cauzei inculpatul Munteanu Valeriu deține dreptul de a conduce un mijloc de transport şi un permis de conducere cu nr. ***** eliberat la 21.09.2021 de autoritățile Române și astfel

întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate, în forma prevăzută la art. 264^1 alin. (1) din Codul penal.

Așadar, instanța de judecată consideră necesar ca Munteanu Valeriu, să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul Munteanu Valeriu, **a comis infracţiunea constatată, cu vinovăţie şi în acţiunile sale se atestă prezenţa tuturor elementelor componenţei de infracţiune de care a fost acuzat.**

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui Munteanu Valeriu și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță și motivele de drept invocate, de prevederile Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 și de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatului Munteanu Valeriu, sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Cod penal – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l* și prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea acestuia la răspundere penală.

5. Referitor la stabilirea categoriei și a termenului de pedeapsă.

De către acuzatorul de stat Buinovski Daniela, în dezbaterile judiciare a fost solicitat recunoașterea inculpatului Munteanu Valeriu, vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 264^1 alin. (1) din Codul penal și să-i fie stabilită o pedeapsă, aplicând prevederile art. 80^1 din Codul penal, art. 364^1 din Codul de procedură penală, sub formă de amendă în mărime de 1875 unități convenționale echivalentul sumei de 93750 lei cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Apărătorul Zero Mihail, în dezbaterile judiciare a pledat pentru aplicarea unei pedepse miime sub formă de amendă.

Inculpatul Munteanu Valeriu, în ultimul cuvânt a susţinut poziţia apărătorului, menționând că îi pare rău și se căiește pentru cele comise.

În ceea ce privește solicitarea apărătorului inculpatului, de a nu fi aplicată pedeapsa complimentară – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, instanța o consideră pasibilă de a fi respinsă, din următoarele considerente.

Instanța de judecată constată că, la caz, nu au fost identificate careva circumstanţe excepţionale care ar constitui temei de scutire a inculpatului de pedeapsa complementară. Argumentele apărătorului, precum că dreptul de a conduce mijloace de transport, reprezintă o sursă unică de venit şi de existenţă a inculpatului, nu a fost confirmată prin dovezi plauzibile în cadrul ședinței de judecată.

În această ordine de idei, în conformitate cu prevederile art. 65^1 alin.(3) Cod de procedură penală, în privinţa inculpatului Munteanu Valeriu urmează a fi aplicată pedeapsa complementară în formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport, cu redobîndirea ulterioară a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii

săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„prețul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal săvârșită de către inculpat, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil la momentul comiterii infracțiunii, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave comise cu intenție.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Munteanu Valeriu, face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul securității circulației rutiere, care atentează la una din valorile fundamentale – securitatea circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate.

Totodată, instanța de judecată reține că circumstanță atenuantă prevăzute la art. 76 alin. din Codul penal – *comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave*, precum și lipsa circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 din Codul penal.

Subsecvent, recunoașterea vinovăției, instanța nu o va reține ca circumstanță atenuantă, în vederea neacordării aceleiași circumstanțe unei duble valențe juridice, atât timp, cât instanța a dispus examinarea cauzei în procedură simplificată, iar potrivit art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, inculpatul beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Munteanu Valeriu de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

În continuare, instanța de judecată conchide că fapta săvârșită de către Munteanu Valeriu la 16.02.2026, a fost încadrată în baza art. 264^1 alin.(1) din Codul penal *(în redacția Legii nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024*), care prevedea pedeapsă cu amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) din Codul penal, constituie o infracțiune mai puțin gravă.

Astfel, instanţa concretizează că, potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 80^1 din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare. Potrivit alin. (2) al articolului sus menționat în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracţiunile prevăzute la art.181/1–182, 239– 240, 242/1 , 242/2 , 256, art.264 alin.(2), (4), (6), **art.264/1** , 324–335/1 , 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, **acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă** prevăzute în Partea

specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (2) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu amendă în cuantum de ***1875 unități convenționale.***

Reieșind din norma incriminată, instanța de fond a stabilit limitele pedepsei principale prevăzute de art. 264/1 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art. 80^1 alin. (2) din Codul penal, astfel încât, limita minimă constituie amendă în mărime de 1 500 unităţi convenționale, iar limita maximă – 1 875 unităţi convenționale

Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului în domeniul securității circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoane în starea de ebrietate reprezintă grad și mai avansat de pericol.

Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub forma de amendă în mărime de 1875 unităţi convenționale.

Instanța subliniază că, în acest caz, inculpatul a manifestat semnele unei căinţe sincere faţă de acţiunile sale, a recunoscut fapta, dar şi nu a mai fost anterior condamnat pentru alte infracțiuni, fiind caracterizat astfel pozitiv în societate, fiind angajat în cîmpul muncii, iar în accepţia instanţei, în acest caz, o pedeapsă în limita maximă nu va fi echitabilă în speţă, motiv pentru care instanţa va aplica o sancţiune în limita minimă aplicabilă pentru acest tip de infracţiune.

Astfel, instanţa reiterează că în privinţa inculpatului, nu a fost reținut nici o circumstanță agravantă, care cimentează concluziile instanţei în acest sens.

În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal și din cele nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea lui Munteanu Valeriu și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către aceasta este aplicarea unei pedepse sub forma de amendă, după cum statuează sancțiunea normei speciale prevăzute la art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, coroborată cu prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită și în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Din motivele enumerate *supra*, exprimate atât în favoarea, cât și în defavoarea inculpatului, instanța a opinat spre aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de **1600** unități convenționale, echivalentul a 80 (optzeci mii) lei, prin ce vor fi respectate inclusiv prevederile art. 80^1 alin. (2) Cod penal.

În același timp, instanța va informa inculpatul Munteanu Valeriu, că potrivit prevederilor 64 alin. (3^1) din Codul penal, în cazul infracţiunilor uşoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

În continuare, instanța, conducându-se de imperativitatea sancțiunii normei speciale prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, coroborat cu prevederile art. 62 alin. (1) lit. b^1) şi art. 65^1, alin. (3) din Codul penal, va aplica și pedeapsa complementară sub forma anulării dreptului de a conduce mijloacele de transport, cu posibilitatea redobândirii ulterioare a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

6.Cu privire la măsura preventivă

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanţă a *executării sentinţei*.

Reieşind din conţinutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, *obligarea de a nu părăsi ţara* constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanţa de judecată de a nu părăsi ţara fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligaţii prevăzute la alin.(1) din acelaşi articol.

Astfel, instanţa statuează că până când sentinţa va deveni definitivă, se va aplica în privinţa inculpatului Munteanu Valeriu măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*.

Instanţa menţionează că în privinţa inculpatului a fost aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate şi acesta nu a demonstrat ulterior riscuri privind eschivarea sa de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, nu are antecedente penale, iar aplicarea unei măsuri preventive nonprivative de libertate la momentul

emiterii sentinţei, va avea doar ca scop eventual şi responsabilizarea acestuia în faţa instanţelor ierarhic superioare, în cazul în care prezenta sentință va fi atacată.

7.Cu referire la cheltuielile judiciare şi latura civilă.

Cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține că acuzatorul de stat în dezbateri judiciare nu a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare, care nu sunt pretinse nici reieşind din informația anexată la rechizitoriu, iar o parte civilă sau o victimă a infracţiunii în cauza penală pendinte nu figurează.

8.Cu referire la corpurile delicte și mijloace materiale de probă .

Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

În continuare, referitor la mijloacele materiale de probă, instanța de judecată reține că au fost recunoscut în calitate de mijloace materiale de probă și anexate la cauza penală:

Imaginile video ridicate de la Ghicovoi Sergei stocate pe un CD. (f.d. 25)

Procesul Verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi natura ei, buletinul de analiză Nr-22/7/16/02/2026 din data de 16.02.2026. Prin examinare s-a constatat: Concluzia examinării fiind stare de ebrietate alcoolică . Buletinul de Analiză Nr-22/7/02/2026 eliberat pe numele Munteanu Valeriu, care denotă rezultatul alcoolemiei în sânge acesta fiind de 2,67 g/l, intervalul de referință fiind 0,00-0,30 g/l. (f.d. 23);

Alcooltestul Drager care denotă efectuarea testării alcoscopice a cet. Munteanu Valeriu. Conform procesului verbal de examinare s-a constat următoarele: în partea de sus sunt prezente date despre aparatul Drager. Pe bileţel este prezent numele, prenumele, data, ora, luna, anul naşterii persoanei testate, semnătura operatorului medicul Puşcaş Boicu Maria de asemenea şi ştampila acesteia în partea de sus pe mijlocul bonului, rezultatul final fiind 0,89 mg/L. (f.d. 10);

Instanța statuează cu referire la mijloacele materiale de probă, că potrivit art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală, *„constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.), care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză”*.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Elucidând cele expuse *supra*, instanța concluzionează că la materialele cauzei penale se păstrează imaginile video ridicate de la Ghicovoi Sergei stocate pe un CD. (f.d. 25), procesul verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și natura ei, buletinul de analiză Nr-22/7/16/02/2026 din data de 16.02.2026. Prin examinare s-a constatat: Concluzia examinării fiind stare de ebrietate alcoolică. Buletinul de Analiză Nr-22/7/02/2026 eliberat pe numele Munteanu Valeriu, care denotă rezultatul alcoolemiei în sânge acesta fiind de 2,67 g/l, intervalul de referință fiind 0,00-0,30 g/l. (f.d. 23); alcooltestul Drager care denotă efectuarea testării alcoscopice a cet. Munteanu Valeriu. Conform procesului verbal de examinare s-a constat următoarele: în partea de sus sunt prezente date despre aparatul Drager. Pe bilețel este prezent numele, prenumele, data, ora, luna, anul nașterii persoanei testate, semnătura operatorului medicul Pușcaș Boicu Maria de asemenea și ștampila acesteia în partea de sus pe mijlocul bonului, rezultatul final fiind 0,89 mg/L. (f.d. 10) obiecte care au fost obținute de către organul de urmărire penală în mod legal, sunt necesare şi pertinente cauzei penale, şi prin urmare, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, cu excepția permisului de conducere, acestea urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

În continuare, instanța reține că potrivit art. 21^1 alin. (3) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 7 iunie 2007, organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancţiunii contravenţionale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de până la 10 zile, remit autorității competente permisele de conducere ridicate pentru anularea lor.

Subsecvent, conform Regulamentului cu privire la permisul de conducere, organizarea şi desfășurarea examenului pentru obţinerea permisului de conducere şi condițiile de admitere la traficul rutier, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1452 din 27 decembrie 2007 *(reiterate în pct. 53 în contextul adoptării Regulamentului privind procedura de examinare pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea și valabilitatea permisului de conducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 181 din 23 martie 2022, în vigoare din 8 mai 2022)*, permisele de conducere ale persoanelor condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă *cu pedepse penale de anulare* sau privare de dreptul de a conduce vehicule, însoțite de hotărârile judecătorești pe caz, se remit, în termen de 10 zile, *de către organele care asigură executarea pedepsei penale* sau sancțiunii contravenționale Instituției publice *„Agenţia Servicii Publice”*,

pentru anulare în Sistemul informațional automatizat *„Registrul de stat al conducătorilor de vehicule”*, în ordinea stabilită de către această autoritate.

Reieșind din faptul că instanța a decis anularea dreptului de a conduce mijloace de transport în privința lui Munteanu Valeriu, iar eliberarea permiselor de conducător de autovehicul și evidența acestora este de competența Agenției Servicii Publice, avînd în vedere prevederile legale citate supra, permisul de conducere nr. permisul de conducere cu nr. 0***** eliberat la 21.09.2021 de către autoritățile Române pe numele cet. Munteanu Valeriu, *care se află la Munteanu Valeriu conform recipisei anexate la dosar(f.d 38) , urmează a fi transmis* în adresa Agenției Servicii Publice pentru a decide în conformitate cu prevederile art. 559^2 din Codul de procedură penală.

În contextul celor expuse și potrivit articolelor 64, 80^1 din Codul penal, 162, 340, 364^1, 384, 385,389, 392-395, 397 şi 437 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Munteanu Valeriu, se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, se condamnă și prin aplicarea art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, i se stabilește o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1600 unități convenționale, echivalentul a 80000 (optzeci mii) lei, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Se informează **Munteanu Valeriu,** că potrivit prevederilor 64 alin. (3^1) din Codul penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Termenul de executare pedepsei în privința lui Munteanu Valeriu, se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Se aplică în privința lui Munteanu Valeriu, în scopul asigurării executării pedepsei, măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*, cu menținerea acesteia până la rămânerea definitivă a prezentei sentinţe.

Mijloacele materiale de probă: recunoscute și anexate la cauza penală, *urmează a rămâne la dosar pe tot termenul de păstrare a acestuia.*

Se informează Agenția Servicii Publice despre anularea dreptului lui *Munteanu Valeriu* de a conduce mijloace de transport.

Permisul de conducere cu nr. ***** eliberat la 21.09.2021 de către autoritățile Române la devenirea definitivă a sentinței, *care se află la Munteanu Valeriu conform recipisei anexate la dosar(f.d 38), urmează a fi transmis Agenției Servicii Publice,* pentru a decide în conformitate cu prevederile art. 559^2 din Codul de procedură penală.

Copia prezentei sentinţe, la devenirea definitivă, urmează a fi remisă Agenţiei Servicii Publice şi INSP al IGP al MAI, în vederea asigurării evidenţei pedepsei complementare aplicate lui Munteanu Valeriu- de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău *(sediul Buiucani)*, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
judecător **Angela VASILENCO**